

3.

.....

—Подранили, кѣдрокоси
осемь коледара
въ непрогледна, тъмна зарань
радость носимъ.

Мѣнко чедо Богъ да прати
въ булчината кѣща,
пълно виме, хлѣбъ насѣщенъ
дни благи.

4.

Цвилна кончето въ обора,
стихна коледарска пѣсенъ,
снѣжни порти самъ отвори
младъ нагледникъ, даръ поднесе.

А главнята и котлето
ситно, ситно зачестиха;
две нѣлтурки въ кѣта свѣтатъ,
вънъ лудува снѣженъ вихъръ.